

No em compreneu

(Extret d'“*Un estrany a casa*”, editat per Pòrtic)

En aquell moment no vaig saber comprendre res. Hauria d'haver-la jutjat pels seus actes i no per les seves paraules... Mai no hauria d'haver fugit. Hauria d'haver endevinat la seva tendresa, sota les seves innocents tretes. Les flors són tan contradictòries...

Antoine de Saint-Exupéry

A la teva terra –digué el petit príncep– els homes cultiven cinc mil roses en un mateix jardí i no troben el que cerquen... i podrien trobar-ho en una única rosa. Però els ulls estan cecs. És necessari buscar-ho al cor.

Antoine de Saint-Exupéry

El conflicte generacional comença quan el fill es lamenta: «No em compreneu...». Fem-li cas, aquest sentiment de falta de comprensió és real per a ell; els seus sentiments estan a flor de pell. Està molt susceptible i necessita més comprensió que mai i aquest «No em compreneu» és un bon avís per carregar les piles i disposar-nos a tenir una actitud reflexiva i d'afecte respectuós vers ell.

Alhora, quan ens diu «No em compreneu», no li podem fer un discurs, però sí que el podem ajudar a pensar per què ens ho diu

o ho creu, i dir-li que no es precipiti, no protesti i que expressi verbalment per què se sent incomprès.

Un pare que feia reflexionar el seu fill, es preguntava: «Té importància que ens digui que no el comprenem perquè no li volem comprar l'últim model de qualsevol peça de roba, quan fa un mes ja n'havia estrenat una altra...? Li dic unes poques paraules i que hi pensi; jo el comprenc, però l'he d'educar...».

El seu sentiment d'incomprensió tant pot venir d'un tema seriós com d'una nimietat, com és el cas d'aquesta anècdota.

Les seves emocions canvien sovint: un dia estarà trist i l'altre eufòric; per tant, les haurem d'anar trampejant amb serenitat, cosa que vol dir que moltes vegades les haurem de canalitzar i d'altres haurem de passar per alt els seus canvis d'humor per no atabalar-lo més, que ja prou malament ho passarà. L'adolescent té l'emotivitat revolucionada i, si hi tenim empatia, sabrem distingir quan té un problema real o un de passatger.

No és estrany que el llibre de Daniel Goleman, *Intel·ligència emocional*, hagi tingut i continuï tenint èxit. Goleman ens donava força pautes per conèixer les emocions. Els nostres fills tenen possibilitats adormides que es poden potenciar si coneixem més bé la seva sensibilitat.

Conèixer les emocions dels fills és necessari per viure la comunicació, una comunicació que ja comença en el si de la mare i que el pare acompanya i també viu. Tots dos van en el mateix vaixell per tal de dur a bon port el fill que esperen i el vincle

afectiu s'haurà d'anar reforçant per tenir-lo ben ferm en l'adolescència.

Potser tindria raó de dir «No em compreneu» si fóssim aliens a les seves necessitats afectives. Malament el podríem comprendre si en fer-se gran no l'escoltéssim, si fóssim indiferents als seus problemes i el deixéssim sol *festejant* amb internet.

Claus per comprendre:

- **L'actitud de disponibilitat i afecte dels pares ens fa coneixedors dels sentiments dels adolescents.**
- **Visquem la sinceritat explicant les nostres dificultats i emocions als fills i així guanyarem confiança en l'àmbit familiar.**
- **L'empatia s'aconsegueix quan sabem comprendre l'*idioma* dels fills, sigui el de les emocions, sigui el de la paraula.**
- **Hem d'estar amb el fill, però també li hem de fer entendre que, de vegades, es trobarà sol, i ell sol s'haurà de treure les castanyes del foc i haurà de responsabilitzar-se dels seus actes.**
- **Per molts amics que tingui, en aquesta trajectòria necessitarà, més d'una vegada, el consol, la protecció i la companyia dels pares.**
- **Per comprendre els adolescents, ens hi hem de dirigir sense cap etiqueta, nets de suposicions, i sense pensar que ja sabem què ens diran.**

